

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/84/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010787
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010787.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci proti odsúdenému S. K., nar. XX. M. XXXX v Y., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava, proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 18. mája 2018, č. k. 6PP/41/2018-17, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. augusta 2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd návrh odsúdeného S. K. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02. apríla 2013, sp. zn. 2T/79/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 22. októbra 2013, sp. zn. 3To/48/2013 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) odsúdeného S. K. podmienkové prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02. apríla 2013, sp. zn. 2T/79/2010. A podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. odsúdenému okresný súd určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Vykonaným dokazovaním dospel okresný súd k záveru, že formálna podmienka podmienkového prepustenia v prejednávanom prípade splnená bola, pretože odsúdený vykonal zákonom predpokladanú dĺžku uloženého trestu, pričom zákonný nárok na podanie žiadosti o podmienkové prepustenie mu vznikol dňom 02. novembra 2017.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú skutočnosti, z ktorých by okresný súd mohol dospieť k záveru, že menovaný plnením svojich povinností a svojim správaním polepšenie nepreukazuje. Samotná skutočnosť, že odsúdenému pre krátky pobyt v ústave neboli stanovené ciele programu zaobchádzania, čo sa odrazilo i v závere hodnotenia, nemôže svedčať podľa názoru okresného súdu negatívnemu záveru o splnení prvej materiálnej podmienky.

Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky prihliadol okresný súd v prvom rade na odpis registra trestov odsúdeného, pričom v tomto smere posudzoval osobu odsúdeného, jeho postoj k spoločenským normám a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti a v neposlednom rade i charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov menovaného bolo pre okresný súd zrejmé, že tento bol trikrát odsúdený pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, z toho v dvoch prípadoch pre spáchanie drogovej trestnej činnosti. Okresný súd dodal, že vo všetkých prípadoch sa jedná o skutky, ktorých sa menovaný dopustil v pomerne dávnej minulosti (skutok, za ktorý vykonáva trest spáchal pred takmer 8 rokmi). Taktiež poukázal na skutočnosť, že odsúdený je vo výkone nepodmienkového trestu odňatia slobody po prvýkrát a tiež na to, že odsúdený K. bol z väzby prepustený príkazom dňa 09. júna 2013.

Odsudzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. októbra 2013, kedy mu bol i nariadený výkon trestu. Následne uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 30. januára 2014, sp. zn. 30PP/127/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 27. mája 2014, sp. zn. 5Tos/39/2014 bola žiadosť odsúdeného K. o podmiennečné prepustenie, ktorú podával z tzv. voľnej nohy, zamietnutá. Výkon uloženého trestu odsúdený nastúpil dňa 02. marca 2018. Za celé obdobie od prepustenia z väzby na slobodu až po nástup výkonu trestu, čo činí viac ako 4 roky, sa preukázateľne dopustil iba jedného menej významného prehrešku na úseku cestnej dopravy, inak je podľa názoru okresného súdu možné konštatovať, že viedol bezúhonný život a v súčasnosti voči nemu nie je vedené žiadne ďalšie trestné stíhanie.

Okresný súd skonštatoval, že v období od prepustenia z väzby po nástup trestu odsúdený viedol riadny život. Vzhľadom k týmto skutočnostiam dospel okresný súd v prípade odsúdeného K. k záveru, že ďalší výkon nepodmiennečného trestu v chránenom prostredí je nepotrebný a teda i neodôvodniteľný.

S dôrazom na pokračovanie v prevýchovnom a resocializačnom procese a s ohľadom na spoločenskú závažnosť trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil, určil okresný súd odsúdenému skúšobnú dobu podmiennečného prepustenia v trvaní 3 rokov, čo považoval za dostatočne dlhú dobu na dosiahnutie plnej nápravy odsúdeného, ktorý bude mať dostatok príležitostí súdu a najmä spoločnosti preukázať, že i vykonaný trest v kratšom trvaní, než mu bol uložený, je schopný splniť účel trestu.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorá v sťažnosti uviedla, že u odsúdeného nebola splnená materiálna podmienka na to, aby mohol byť podmiennečne z výkonu trestu odňatia slobody prepustený. Poukázala na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, z ktorého hodnotenia vyplýva, že odsúdený nebol odmenený ani potrestaný a pre krátkosť pobytu odsúdeného mu doposiaľ neboli stanovené ciele programu zaobchádzania. Poukázala i na odpis registra trestov a mala za to, že tento preukazuje opakované páchanie trestnej činnosti odsúdeným. Upozornila na to, že odsúdený sa počas skúšobnej doby dopustil totožnej trestnej činnosti a ide podľa nej o špeciálneho recidivistu. Skonštatovala, že u odsúdeného je daná dôvodná pochybnosť, že u neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Prokurátorka navrhla, aby Krajský súd v Trnave napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a v zmysle § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) sám vo veci rozhodol.

K sťažnosti prokurátorky sa vyjadril odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu a uviedol, že záver hodnotenia riaditeľa ústavu je taký len pre krátkosť pobytu odsúdeného vo výkone trestu, čo považuje za záver bez vyhodnotenia správania sa odsúdeného vo väzbe, pretože väčšinu trestu vykonal väzbou. Zdôraznil, že od 09. júna 2013 nepretržite viedol skoro 5 rokov riadny život a pracoval. A to podľa neho dokazuje, že od neho možno dôvodne očakávať, že riadny život bude viesť i naďalej. Má vytvorené rodinné zázemie a má kde bývať. Preto považuje sťažnosť prokurátorky za nedôvodnú.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podala sťažovateľka sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť, nakoľko sťažnosť prokurátorky je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02. apríla 2013, sp. zn. 2T/79/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 22. októbra 2013, sp. zn. 3To/48/2013, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. Formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. odsúdený splnil vykonaním dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody dňa 02. novembra 2017.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú také skutočnosti, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje jeho polepšenie a tak spĺňa jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd však nesprávne vyhodnotil, že odsúdený dáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane.

Z odpisu registra trestov odsúdeného je zrejmé, že menovaný bol doposiaľ 3-krát odsúdený, v prvom prípade rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 15. mája 2008, sp. zn. 30T/91/2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27. novembra 2008, sp. zn. 6To/55/2008 podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 3 a pol roka, pričom výkon trestu mu bol odpustený amnestiou a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. V druhom prípade bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02. apríla 2013, sp. zn. 2T/79/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 22. októbra 2013, sp. zn. 3To/48/2013 podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, pričom tento trest i vykonáva. V treťom prípade bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 08. septembra 2014, sp. zn. 1T/106/2011 za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., pričom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie.

V tomto smere sa krajský súd stotožnil so sťažnosťmi námietkami prokurátorky. Odsúdený sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v čase podmieneného odsúdenia pre rovnaký druh drogovej trestnej činnosti (skutku sa dopustil dňa 09. júna 2010). Je teda nepochybné, že odsúdený má sklony k páchaniu trestnej činnosti a ani podmienené odsúdenie nebránilo odsúdenému v tom, aby počas plynutia skúšobnej doby sa opätovne dopustil obdobnej trestnej činnosti a teda odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Preto okresný súd nesprávne postupoval, keď žiadosti odsúdeného vyhovel a tohto podmienenčne z výkonu trestu odňatia slobody prepustil. Podľa názoru sťažnostného súdu je irelevantné, že odsúdený počas doby od prepustenia z väzby na slobodu až po nástup do výkonu trestu nespáchal žiadny trestný čin. Z pripojeného spisu totiž vyplýva, že bolo po ňom 20. novembra 2013 vyhlásené pátranie na území Slovenskej republiky a do výkonu trestu odsúdený nastúpil až 02. marca 2018.

Zistiac z pohľadu sťažnostného súdu dôvod na zmenu napadnutého uznesenia bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.